

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Psalm 104, 33 - 34
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 104 : 1 en 2**
- 4. Gebed voor de opening van het Woord**
- 5. Schriftlezing : Psalm 104**
- 6. Zingen : Psalm 104 : 3 en 4**
- 7. Tekst : Psalm 104 : 33 - 34**
- 8. Verkondiging van Gods Woord**
- 9. Tussenzang : Psalm 104 : 7 en 8**
- 10. Zingen : Psalm 104 : 9 en 10**
- 11. Geloofsbelijdenis op de wijs van Gezang 179a**
- 12. Dankzegging en gebed**
- 13. Collecte**
- 14. Slotzang : Gezang 132 : 4, 5 en 6**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Een seizoen van zaaien, verzorgen en oogsten zit er weer op. Maar of we het echt door hebben gehad. Ongetwijfeld heeft familie .. er bij stil gestaan. Ze wonen op het platteland en zijn nauw betrokken bij de natuur en wat er op het land groeit. Maar de meesten van ons wonen in de stad. In Hoogvliet of Spijkenisse. Het eten komt uit de supermarkt. En hoe het daar gekomen, daar zullen velen van ons niet bij hebben stilgestaan. Ja, met een vrachtwagen zullen de kinderen misschien zeggen. Maar hoeveel kinderen weten nog hoe tarwe op het land eruit ziet? Wie van de kinderen zou rode bietjes, worteltjes of uien herkennen als ze nog niet gerooid zijn, maar nog op het land aan het groeien zijn? Of aardappelen of appels? Trouwens hoeveel volwassenen zouden de gewassen herkennen? We hebben er weinig besef van, vrees ik. Toch willen we vandaag de Here danken omdat Hij ervoor heeft gezorgd dat het allemaal kon groeien. Want als de Here de gewassen een jaar lang niet zou laten groeien, dan zou al wat leeft ten dode zijn opgeschreven. Zo kwetsbaar is ons bestaan en het bestaan van al wat leeft.

Hoe kwetsbaar het leven hier op aarde is werd in de zomer ook nog eens zichtbaar gemaakt. Er waren toen wereldwijd concerten in verband met de opwarming van de aarde. Nu wil ik me als predikant niet in die hele discussie werpen daarover. Daar heb ik de kennis niet voor en dat is mijn taak ook niet. Maar wat wel grote indruk op me heeft gemaakt is hoe dun dat ringetje van de atmosfeer om de aarde is. Zonder die atmosfeer is er geen leven op aarde mogelijk. De hele atmosfeer is maar 700 kilometer dik. Deze dunne laag beschermt ons tegen de ultraviolette straling van de zon, hij houdt de warmte vast en zorgt voor de kringloop van zee, wolken, regen en rivieren. Zevenhonderd kilometer dat is ongeveer van Groningen naar Parijs. We kunnen ons als mensen groot en machtig voelen, maar feitelijk zijn we klein en kwetsbaar.

Wie wel groot is, is de Here. En over die grootheid juicht de dichter van Psalm 104. En de grote verwondering van de dichter is vooral dat deze God ook zijn God is. Zoals blijkt uit vers 1: "Prijst de Here mijn ziel. Here, mijn God, hoe groot bent u." In die laatste woorden zit alles opgesloten wat de dichter onder woorden wil brengen: Here, mijn God, hoe groot bent u. Om vervolgens als een soort schilder de grootheid van God te tekenen. Hij spreekt over de glorie en glans van de Here. Over het feit dat God in het

licht woont en leeft. Het licht is als een kledingstuk om Hem heen. De hemel heeft Hij als een tentdoek uitgespannen. De wolken zijn als een wagen voor de Here en Hij beweegt zich op de vleugels van de wind. De winden zijn boodschappers van God. Ze vertellen over zijn kracht en macht en het vuur van de bliksem zijn Gods dienaren. De stormen en de bliksem worden door God op aarde gebracht om ons te vertellen van de kracht en de macht van de Here.

Dan gaat de dichter spreken over de tijd van de schepping. Hoe God het water scheidde en liet samenkomen in zeeën en oceanen, waardoor bergen en land kwamen droog te liggen. En God hoefde daarvoor geen enorme inspanningen te verrichten om dat gedaan te krijgen. Hij hoefde slechts te spreken. Op de donderstem van de Here stoven de wateren uiteen (vers 7). Zo toont God zijn grootheid en macht over al het geschapene.

Daarna gaat de dichter het hebben over de levende wezens. De levende wezens die door God verzorgd worden. Hij zorgt dat alles wat leeft in het veld te drinken heeft. Hij lest de dorst van de schuwe wilde ezels. Hij zorgt voor de vogels die in de bomen leven en uit het dichte groen hun gezang laten horen. Hij zorgt voor regen, waardoor de aarde vruchtbaar is. Waardoor er gras kan groeien voor het vee. Waardoor er gewassen kunnen groeien die de mens nodig heeft voor zijn leven. Het graan voor het brood, zodat de mens te eten heeft. De druiven voor de wijn. De wijn die het mensenhart verheugt. Olijven voor de olie. Geurige olie waarmee de mens zijn gezicht kan reinigen en het kan laten stralen.

Daarna zingt hij nog over de afwisseling van dag en nacht. De nacht waarin de dieren uit het bos op pad gaan om voedsel te zoeken. De dag waarop de mens erop uit trekt om zijn werk te doen. En in vers 24 staat de dichter stil bij de veelheid aan werken die de Here doet. “Hoe talrijk zijn uw werken, Heer.” Ja, ze zijn niet te tellen. En alles grijpt in elkaar. Het is allemaal met grote wijsheid gemaakt. En waar je ook om je heen kijkt, overal zie je schepselen die door de Here zijn gemaakt. Zelfs in de wijde en uitgestrekte zee, wemelt het van de dieren. De grote en de kleine.

En al die schepselen zijn van God afhankelijk voor hun voedsel. Vers 27. “Allen zien ernaar uit dat U brood geeft, op het juiste moment.” En als God het brood geeft, dan doen de schepselen zich tegoed. Als God zijn hand opent dan worden de schepselen verzadigd. En als God zich verbergt en terugtrekt dan staan de schepselen er alleen voor

en bezwijken ze van angst. Want wie zal dan voor hen zorgen? Wie zal de regen geven als God die niet geeft? Wie zal voedsel geven als God er niet voor zorgt?

Tussenzang: Psalm 104 : 7 en 8

Naar het einde van de Psalm neemt de dichter het begin weer op en sluit de cirkel met datgene waar hij mee begon: een lofprijzing. Wat is een lofprijzing eigenlijk? Dat is een woord of een lied waarin God bejubeld en geprezen wordt. Maar bij een lofprijzing is niet de hoogte en de kracht van de stem het belangrijkste, maar is de diepte van het hart waaruit de lofprijzing opkomt het belangrijkste. Want wil een lofprijzing werkelijk een lofprijzing zijn voor de Here, dan moet die lofprijzing het resultaat zijn van datgene dat de Here in ons hart heeft bewerkt. Professor Trimp heeft ooit een prachtig boek geschreven over de prediking en dat heeft de mooie titel: klank en weerklank.

God spreekt en daarmee wil God dingen bewerken. Bij ons wil Hij bewerken dat wij in Hem ons geluk, onze toekomst en onze vreugde vinden. En dat geluk en die vreugde dan kan vervolgens niet verborgen blijven. Want hoe kun je vol zijn van God en zijn liefde en dat vervolgens helemaal binnen houden. Dat is niet normaal en niet gezond. Zo wil de Here dan ook van ons horen hoe wij al zijn zorg, liefde en inspanningen waarderen. En een echte lofprijzing is dan ook een doorleefde lofprijzing. En de stem is dan het instrument dat door het gelovig hart bespeeld wordt tot eer van de Here.

En is het lied niet een heerlijke manier om de Here te danken en zijn naam groot te maken? Er zijn weinig dingen in de schepping die het hart zo kunnen raken als muziek. Voor de een kan dat klassieke muziek zijn, voor een ander popmuziek, voor de een kan dat een aria van Bach zijn en voor een ander een opwekkingslied. Maar wat ze gemeen hebben is dat de tekst van zo'n lied uitdrukt wat je wil zeggen, maar dat de muziek helpt om je gevoel vorm te geven.

En de schrijver van Psalm 104 wordt telkens weer zo door Gods daden in zijn hart geraakt, dat hij zijn hele leven voor God wil zingen. En zijn verlangen is zo sterk dat hij dit verlangen twee keer onder woorden brengt. "Voor de Here wil ik zingen zolang ik leef, een lied voor mijn God zolang ik besta."

En vervolgens spreekt de dichter de wens uit dat zijn lofzang de Here mag behagen. En hij voegt daar aan toe: "zoals ik mijn vreugde vind in Hem." Is het niet een prachtige gedachte van de dichter. Dit mens wil dat hij de Here iets van de vreugde kan teruggeven die hij zelf in zijn hart ervaart door het werk van de Here. Is het niet

schitterend hoe deze dichter met de Here leeft. “U doet zulke grote dingen Here. U bent zo groot en wij schepselen op aarde zijn maar zo klein. Toch zorgt u voor ons allemaal. En ook al ben ik klein en kan ik absoluut niet de dingen die u doet, toch hoop ik dat u vreugde kunt vinden in wat ik voor u gemaakt.

Hebben wij zo gewerkt in de afgelopen maanden? Met het verlangen iets te doen voor de Here? Iets te doen waarover de Here zich kan verheugen? Zijn wij hier vanavond in de kerk gekomen met het verlangen om onze vreugde voor al die zorg die de Here aan ons besteed heeft in de afgelopen periode onder woorden te brengen in ons loflied en dankgebed? Ik hoop het, en anders hoop ik dat het Woord van de Here in deze prediking u tot inkeer brengt en u allereerst to het besef brengt dat het de Here is geweest die de aarde waarop wij leven in stand heeft gehouden. Hij heeft de zon laten schijnen, de regen laten vallen. Hij heeft ervoor gezorgd dat de gewassen op het veld mochten groeien en geoogst mochten worden. Hij heeft er voor gezorgd dat we kleding hadden en een dak boven ons hoofd. Dat wij hier samen zitten is ook zijn zorg. In zijn grootheid heeft de Here dit gedaan. En in zijn liefde buigt Hij Zich daarbij neer naar u en mij, maar ook naar de dieren op het veld en in de stallen, de vogels in de lucht en de vissen in de zee.

En in zijn liefde heeft Hij onze ogen voor deze zorg en liefde van Hem geopend en hopelijk in uw hart ook vreugde opgewekt. En wij, wij hebben een hart ontvangen om deze weldaden te ontvangen en deze liefde te koesteren. Wij hebben een stem ontvangen om deze vreugde te uiten en God daardoor te eren. We hebben hersenen en handen ontvangen om werken te maken waar we de Here misschien mee kunnen behagen. En dat is niet beperkt tot vanavond. Ook morgen kunt u de Here uw dank bewijzen door werken te doen om Hem blij te maken. En overmorgen. En volgende week. Ja, al de dagen van uw leven kunt u de Here eren en groot maken, door werken te doen waar Hij vreugde in kan vinden. Werken die God heeft voorbereid en die u, door de genade van de Here, mag volbrengen.

Amen